

KULTUR-SANAT

Mete Aipsar/Maden Mühendisi

biz madencileriz

*yeryüzünden selam olsun
yeraltının soylu mimarlarına*

bilmeseniz de adlarımızı
aydınlık yaşarız biz
yeraltı karanlıklarımızı

her gün
kömürgöz çocuklarımızın
başyukan umutlarına koşarız
tırnaklarımızla çıkarız desandrelerimizi

erişkin umutlarımız serseridir bizim
ayaklarımız yeldeğirmeni kanadı

ocakbaşı tertiplerinde ayrılıklarla tüketiriz
topukların kanderelerine koşarız

bir tek gün bile nasır tutmaz düşlerimiz
eğer çoğal ırsak biz
ölümlerimizle
yaşamlarımızla
emek denizimizle
nasırsız düşlerimizle çoğalırız

kumanyamız kömür tozu
ayranımız kan şerbeti
galerilerimiz sıcaktır ama
düşlerimiz buzbeyazı
bakmayın öyle
ellerimiz
pamuktur bizim
incitmeden okşanz arını
tek kazmamız bile
acıtmaz yüreğini galerilerin

grizulara inat
kan verir
ter verir
kömür alırız

göçüklerimizi kaldırır
domuz damlarına saldırırız

tek çivi çakmayız belki arma
kanamasın diye ocakanamızın gözyaşları
ama öyle sağlamdır ki poligonlarımız
firçalarımız
sarmalarımız
pabuçlarımız
kilitlerimiz

attığımız lağımlarla
yeraltım yeryüzüne kilitleriz
öyle bir kilitleriz ki
sökemez hiçbir kötü yürek
ocak kapılarımızı

tararız tünel ananın saçlarını
sevgi doludur

invertlerimiz
elevasyonlanmız
radyelerimiz
kemer betonlarımız

ağıtlar
isyanlar
doludur sevinçlerimiz

biz
barutçularız
tulumbacılar
kancacılarız

biz
vinççileriz
tahlisiyeciler
ölçücüleriz

biz
kazmacılarız
ajöstörler
demiryolcularız

biz
yol marangozları
atölyeciler
lağımcılar

biz
petrolcüleriz
tünelticiler
madencileriz

*yeraltından selam olsun selamınıza
yeryüzünün soylu kahramanları*

Mete Aipsar

AŞAĞIDAKİ RESİMLER MADEN OCAKLARINDA GRIZU PATLAMASINDAN SONRA ÇEKİLMEDİ. AMERİKA'NIN IRAKTAKİ KATLIAMLARININ BOYUTUNUN KÖRFEZ SAVAŞINDAN BU YANA NASIL DEĞİŞTİĞİNİ ANLATIYOR SADECE

AĞLAMA DUVARI

Kudüs'e atanan bir Amerikalı gazeteci, Ağlama Duvarı'nın önünden gelip geçerken, bir Musevi'nin her gün duvarın önünde diz çöküp dua ettiğini farketmiş. Haftalarca aynı manzarayı görünce dayanamamış ve sonunda adamları

bir röportaj yapmaya karar vermiş. Adamdan izin aldıktan sonra teybini açmış ve konuşmaya başlamış:

-İsminiz?

-David. Polonya Yahudisiyim. 65 yaşındayım. Smalla'da bir manav dükkanım var. Evliyim. İki çocuğum Tel-Aviv'de bir çiçek serasında çalışıyorlar.

-Sizi her gün burada, Ağlama Duvarı'nda, dua ederken görüyorum.

-Evet, her sabah dükkanımı açmadan önce buraya gelir, dünya barışı ve ulusların kardeşliği için dua ederim. Öğle tatilinde yine gelir; bu kez yeryüzündeki acıların ortadan kalkması ve bütün insanların refaha kavuşması için dilekte bulunurum. Akşam da eve dönmeden önce yine uğrar; bu kez iyi ve dürüst insanların esenliği için dua ederim. Cumartesi günlerimin tamamını da burada geçiririm, aynı şeyler için dua ederek...

-Çok güzel... Ne kadardır sürüyor bu?

- İsrail kuruluşu da buraya göç ettiğimden bu yana. Yani 40 yıldan fazla oldu.

Gazeteci etkilenmiştir. Duygulu bir ses tonuyla sorar:

- 40 yıldır burada dua ediyorsunuz... Bunca yıl sonra nasıl bir duygu var içinizde? Nasıl hissediyorsunuz?

Yaşlı Musevi; ümitsiz, bıkkın ve üzgün bir ifadeyle duvara bakar ve kırgın bir ifadeyle cevap verir:

-Bilmiyorum. Sanki, duvara konuşuyormuşum gibi bir his var içimde!...

İNANILMAYACAK RASTLANTILAR

Londra Üniversitesi uzmanları ve ünlü İngiliz tarihçiler, geçtiğimiz iki yüzyıl içinde insanları 'birbirine yakınlaştıran' rastlantıları sıraladı:

1. İlk rastlantı hikayesi ünlü aktör Anthony Hopkins'ten... Hopkins, George Feifer adlı yazarın

"Petrovka'lı Kız" adlı kitabını bulamıyordu. Yazara telefon ederek kitabı istedi. Yazar kitabı iki hafta sonra Londra'ya getireceğini söyledi. Evden çıkan Hopkins metroya bindi. Aradığı kitabın yandaki koltukta unutulduğunu gördü. İki hafta sonra yazarla buluşan Hopkins, metrodaki kitabın yazardan çalınan özel sayılı ilk baskı olduğunu öğrendi.

2. Yer Amerika'nın California eyaleti. Richard Bensinger adlı emekli demiryolu işçisi. 1957'de Eureka kasabesindeki köprüde yürürken fenalaşıp öldü. İki yıl sonra oğlu Hiram, aynı köprüde başına bir kalas isabet etmesi sonucu hayatını kaybetti. Altı yıl sonra Hiram'ın oğlu David de aynı köprüde araba kazasına kurban gitti.

3. İngiltere'nin Bristol limanı açıklarında 5 Aralık 1668'de bir şilep battı. Yalnızca Hugh Williams adlı bir yolcu kurtuldu. 1784'de aynı bölgede yeni bir kaza oldu. Altmış denizci arasında yalnızca ikinci kaptan Hugh Williams kurtuldu. 1952'de aynı yerde üçüncü bir şilep battı. Kurtulan tek yolcunun adı Hugh Williams'ti.

4. Güney Afrika Cumhuriyeti'nde Cape Town Ticaret Odası'nın yıllık kongresinde, İşadamı Daniel De Toit konuşmasını söyle bitirdi: "Hayat beklenmedik bir zamanda beklenmedik şekilde sona erebilir... De Toit kürsüden inerken ağzına attığı şekerin boğazına kaçması sonucu öldü.

5. James Langley, İngiltere'nin Eastbourne bölgesindeki evinden sokağa çıktı. Şemsiyesini almak için geri dönerken ayağı kaydı, başını yere çarptı ve öldü. Bir hafta sonra evden çıkan eşi Teresa, şemsiyesini almak için geri dönerken başını kapıya çarptı, beyin kanamasından öldü.

6. Christina Veroni, 1991'de İtalya'nın Torino kentinde tramvay çarpması sonucu öldü. Dört yıl sonra babası Vittorio, aynı geçitte aynı sürücünün kullandığı aynı tramvayın çarpması sonucu öldü.

7. Rastlantılar zincirinin en inanılmazı, 1981'de ABD'nin Boston kentinde meydana geldi. Randolph Matika, yıldırım çarpması sonucu evinin önünde öldü. Adamın dul eşi yeniden evlendi. Damat Pepero düğün gecesi sigara içmek için balkona çıktı. Düşen yıldırım, damadın ölümüne neden oldu. Kadın sinir krizleri geçirdi. Tedavi için gittiği klinikte bir doktora aşık oldu ve evlendi. Bir hafta sonra hastasını ziyarete giden doktoru da yıldırım çarptı.

8. 1898'de gazeteci-yazar Morgan Robinson "Titan" adlı bir kitap yazdı. Kitapta büyük bir yolcu gemisi, okyanusta buzdağına çarpıyordu. Ondört yıl sonra "Titanik" deniz faciası meydana geldi.

9. James Dean'ın ölümüne neden olan otomobilinin hurdası birçok kişiye felaket saçtı. Hurdayı garaja götüren tamirci, araba bacağının üzerine düşünce sakat kaldı. Dean'ın arabasının motorunu satın alan bir doktor araba kazasında öldü. Doktorun kardeşi de aynı motorun sergilendiği salonda çıkan yangında can verdi. Yıllar sonra motor ve kaporta yeniden sergilendi. İlk gece araç bir seyircinin üzerine düştü. Seyirci ağır yaralandı.

KULTUR-SANAT

Emet Temsilcisi Neyyir ARIBAŞ'ın İNCİLER adlı şiir kitabından

DÖRT DÖRTLÜK

Havalandırma kuyusundan at beni
Desandreden gel de galeride tut beni
Eğer yorgun argın düştüysen
Gel de serin uzun ayaklarda uyut beni

Vantüp'ün önünde durdum eser seher yeli
Bre zalim yeni geldim başyukarı, sırtım terli
Gözlerim bulut bulut, çisil çisil umut
Çizmemden taşan hangi pompanın seli

Karpit lambamda ayna var, ayna var
Madenci dostum ciğerlerinde kara leke var
Gözlerinden belli kan çanağı sanki,
Sende ince hastalığın izleri var

Gölge düşmüş önüme, tahkimat düştü sandım
Domuz damında çalış dediler, saray sandım
Yer altına inince baba mı derler adama
Tren gelir hoş gelir dediler de, kandım

FUTBOL ENGEL TANIMİYOR

SEVINCİN SINIRI

Franklin bir çocuğa bir elma vermiş. Çocuk çok sevinmiş. Bir elma daha vermiş. Çocuk daha çok sevinmiş. Bir elma daha verince çocuk sevinçten deliye dönmüş. Ve bir elma daha verince, çocuk dört elmayı elinde zaptedememiş, sonuncusunu düşürmüş yere... Bu sefer ağlamaya başlamış çocuk.

"Keyifler değildir yaşamı değerli yapan.
Yaşamdır, keyif almayı değerli kılan"

Bernard Shaw

Yukarıdaki resimde kahve tanelerinin arasında bir insan kafası (yüzü) var. Adamın kafasını üç saniyede bulursanız bir dahisiniz demektir. Medikal araştırmalara göre eğer adamın kafasını üç saniyede bulursanız beyninizin sağ tarafı diğer insanlara göre daha çok gelişmiş demektir. Eğer adamın kafasını bir dakikada bulursanız beyninizin sağ tarafı normal bir insanınki gibi çalışıyor demektir. Eğer bir ile üç dakika arasında bulursanız beyninizin sağ tarafı normalden yavaş çalışıyor demektir. Bu durumda daha çok protein almanız gerekir. Eğer üç dakikadan daha fazla bir sürede bulursanız beyninizin sağ tarafı acınacak durumda demektir. Aşırı derecede yavaş tepki veriyorsa lütfen daha çok resim izleyip bu tip egzersizlere ağırlık verin.

BÖYLE YAŞA GÜL

Gül
Çünkü ağlamak
Teslim olmak ve çaresizliktir.
Sen çaresiz değilsin.

Sev!
Ama dürüstçe, mertçe
Ve de gönülden sev.
Çünkü sevmek
Böylesine sevmek
Yaşadığının sağlam bir senetidir.

Anla !
Bunca yanlış içinde,
Bul ve anla doğruyu.
Sakin korkma, inanıyorsan eğer.
Mutlak bulacak ve anlayacaksınız.
Çünkü özünde doğru.

Yaşa !
Gülerek severek
Anlayarak yaşa
İnsanca, insana yakışınca,
Soluk soluğa, azimle inançla yaşa.
İnsanca yaşamana engel olanlara inat,
Sen hep öyle yaşa.

İbrahim Kayandan/Maden Mühendisi

Haziran 2004

47

ACI

Acıyı mı sordunuz,
Onunla dost olduk aşta sevgide
külfetli yaşamda
Ne de olsa eski tanıdık
artık hisleri var
Bazen dertleşiriz
En çok geceleri buluşuruz
Dayanırız sırt sırta paylaşırız hayatı

Kimileyin ansızın gelir
Beraberinde eski anılar
ağır ağır gam yüklenir
Rüzgarın kanadına konup hayale dalar
Kapılır hasretin ince ezgisine
kıymetini bilirim
Ne de olsa eski tanıdık
Zamansız gelse de bir dost gibi
hatırı sayılır

Kimileyin suya sabuna dokunmadan gelir
Ürkek serin bahar havasıyla
Yağmurlara karışır
güneşli yağmurlara
Yedi renk gökkuşağına uzanır
bir dilek niyetinde
Ve bir damla su düşer toprağa
çiçeğin özüne öpüşür
Tadından verip
Kokusundan alır

Çiğdem AKSOY

MAHMUT ŞÜKRÜ GÖKANISINA

Evvel zaman içinde değil, daha dün
Bir Mahmut Şükrü Gök vardı
Aydındı, namusluymdu, Atatürkçüydü,
Beş vakit namazını da kılardı.

Hoşgörülüydü, sevecendi,
Çevresindekileri yetiştirdi,
Yerim boş kalmasın diye
Gençlere bilgiler verdi.

Kimse diyemez ki boğazından
Bir lokma haram girmiştir,
Yanardı ülkemizin haline,
Ağlardı: bu nasıl iştir?

Karısı, çocukları kadar
Çok severdi bu ülkeyi,
Aydınlık görmek isterdi
Gönül verdiği Türkiye'yi.

Yaptıklarıyla öğünmezdi,
Yapamadıklarına üzüldü,
Nasıl üzülmesin ki
Nice çıkarıcılar gördü.

Bilgiydi, bilimdi kılavuzu,
Deneyimdi biriktirdiği,
Hepsini aldı götürdü,
Kaldı dillere destan iyiliği.

Mezarı başında toplananlar
Gıptayla yolladılar onu,
Mutluydu bunca sevgiden
Ama böyle bitmemeliydi bu yolun sonu.

Mustafa Canpolat

YERALTINDAKİ CEVHERİ ÇIKARAN
YÜREĞİNDEKİ CEVHERİ DE ÇIKARIR!...

(Bu atasözü değil metesözü)
metealp@myynet.com